RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 74.053 van 3 juni 1998
in de zaak A. 57.472/VII-14.139.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat L. ANTHONIS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 166

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, op 13 april 1994 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 25 januari 1994 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Eerste Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd hem als vluchteling te erkennen;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op de beschikking van 31 mei 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 3 februari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 maart 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. ANTHONIS, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur R. VANDER ELSTRAETEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat verzoeker, van XXX nationaliteit, op 27 juni 1991 in België aankwam en de dag daarop om erkenning van de hoedanigheid van vluchteling vraagt; dat deze aanvraag op 29 november 1993 door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt verworpen; dat op 10 december 1993 verzoeker tegen deze weigeringsbeslissing hoger beroep aantekent bij de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen; dat dit beroep wordt opgeroepen op de zitting van 25 januari 1994; dat op deze zitting noch verzoeker, noch zijn advocaat verschijnt; dat diezelfde dag de Eerste Nederlandse Kamer van de Vaste Beroepscommissie de thans bestreden beslissing neemt, waarbij het beroep ongegrond wordt verklaard en de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling

dienvolgens wordt geweigerd; dat deze beslissing de volgende motivering bevat :

"Gelet op de oproeping van appellant op 27 december 1993 voor de zitting van 25 januari 1994;
Overwegende dat noch appellant, noch een advocaat voor hem, ter zitting verschijnt;
Overwegende dat van appellant geen verhoor kan worden afgenomen, zodat de in het verzoekschrift vermelde feiten niet kunnen worden getoetst;
Overwegende dat het dossier geen elementen bevat die de beslissing van de Commissaris-generaal kunnen hervormen;
Overwegende dat de Vaste Beroepscommissie zich na onderzoek aansluit bij de weigeringsbeslissing van de Commissaris-generaal en diens motieven tot de hare maakt.";

2. Over de gegrondheid van het beroep.

Overwegende dat verzoeker in een enig middel betoogt wat volgt :

"Enig middel, genomen uit de schending van artikel 57/16 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, in het bijzonder lid 4 en 5 van artikel 57/16 bepalende : 'De beslissingen worden ter kennis gebracht van de betrokkene, die bij een ter post aangetekende brief of per bode tegen ontvangstbewijs een afschrift ervan ontvangt; Wanneer hij woonplaats heeft gekozen bij zijn raadsman, kan de kennisgeving ook geldig worden verstuurd per faxpost. De oproepingen en de vragen om inlichtingen worden op dezelfde wijze ter kennis gebracht' en uit de schending van het algemeen rechtsbeginsel van het recht op verdediging :
doordat de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling van verzoekende partij met beslissing dd. 25 januari 1994 door de Eerste Nederlandse Kamer van de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen geweigerd werd met volgende overweging : overwegende dat noch appellant, noch een advokaat voor hem, ter zitting verschijnt; overwegende dat van appellant geen verhoor kan worden afgenomen, zodat de in het verzoekschrift vermelde feiten niet kunnen worden getoetst;
terwijl uit de stukken waarop de Raad van State vermag inzage te nemen wel blijkt dat er op 27 december een oproeping per 'faxpost' aan de raadsman van verzoekende partij, bij wie woonplaats

werd gekozen, verzonden werd, doch uit dezelfde stukken niet blijkt dat de raadsman van verzoekende partij dit bericht heeft ontvangen, laat staan er effektief kennis van heeft kunnen nemen, wat neerkomt op een schending van art. 57/16 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, in het bijzonder lid 4 en 5;
en terwijl
- het ontvangen, casu quo de kennisneming van deze oproeping en dus het 'ter kennis brengen van de oproepingsdatum' essentieel is voor het vrijwaren van het recht op verdediging, wat neerkomt op een schending van het algemeen rechtsprincipe van het recht op verdediging;
- temeer daar er in casu geen verzet of Beroep mogelijk is en daar bovendien het gebrek aan mogelijkheid van verdediging in feite, op de inhoud van de gewraakte beslissing invloed heeft gehad;";

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord tegenwerpt dat de oproeping voor de terechtzitting verzoeker op rechtsgeldige wijze per faxpost op 27 december 1993 ter kennis werd gebracht, daar het ontvangstbericht immers "correct" vermeldt;

Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord hierop repliceert dat de verzender moet bewijzen dat het faxbericht hem heeft bereikt, en dat het geenszins aan verzoeker is om te bewijzen dat de bewuste faxpost van 27 december 1993 het kantoor van zijn raadsman niet zou bereikt hebben;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie nog aanvoert dat uit de "transmission report" met de vermelding "correct" redelijkerwijze moet worden afgeleid dat het kantoor van verzoekers raadsman de uitnodiging heeft ontvangen;

Overwegende dat artikel 57/16, vierde en vijfde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de

vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, bepaalt hetgeen volgt :

> "De beslissingen (van de Vaste Beroepscommissie) worden ter kennis gebracht van de betrokkene, die bij een ter post aangetekende brief of per bode tegen ontvangstbewijs een afschrift ervan ontvangt. Wanneer hij woonplaats heeft gekozen bij zijn raadsman kan de kennisgeving ook geldig worden verstuurd per faxpost.
>
> De oproepingen en de vragen om inlichtingen worden op dezelfde wijze ter kennis gebracht.";

Overwegende dat verzoeker die in de beroepsakte aan de Vaste Beroepscommissie woonplaats op het kantoor van zijn raadsman had gekozen, met een faxbericht van 27 december 1993, gericht aan zijn advocaat, opgeroepen werd om op 25 januari 1994 voor de Vaste Beroepscommissie te verschijnen; dat van de verzending van dit faxbericht er een zogenaamd "transmission report" met de vermelding "status : correct" werd opgemaakt; dat de bewezen verzending van een faxbericht naar het in het beroepschrift opgegeven nummer echter niet volstaat om aan de vereisten van een geldige oproeping overeenkomstig de aangehaalde artikelen te voldoen; dat daartoe ook dient vast te staan dat betrokkene het oproepingsbericht ontvangen heeft of minstens in de mogelijkheid verkeerde er kennis van te nemen; dat waar een positief "transmission report" weliswaar de verzending van een faxbericht naar de geadresseerde aantoont, een dergelijk stuk, in geval van betwisting, geenszins het bewijs levert dat het bericht ook werd ontvangen; dat zoals blijkt uit de door verzoeker voorgebrachte brief van 30 maart 1994 van G.V.H., Telecom consultant bij de n.v. Panasonic Belgium, er talrijke technische redenen zijn waarom een verzonden faxbericht niet steeds de geadresseerde bereikt; dat het bewijs ontbreekt dat het oproepingsbericht door de raadsman van de verzoekende partij werd ontvangen; dat daaruit moet worden afgeleid

dat verzoeker niet in staat is gesteld om zijn middelen van verdediging te doen gelden; dat het enig middel, afgeleid uit de schending van de rechten van de verdediging, bijgevolg gegrond is temeer daar de afwezigheid ter zitting de bestreden beslissing op een determinerende wijze heeft beïnvloed,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 25 januari 1994 van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen, Eerste Nederlandse Kamer, waarbij wordt geweigerd XXX als vluchteling te erkennen.

Artikel 2.

Dit arrest zal in de registers van voormelde commissie worden overgeschreven en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van de vernietigde beslissing.

Artikel 3.

De zaak wordt verwezen naar een andere of anders samengestelde kamer van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen.

Artikel 4.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie juni 1900 achtennegentig, door :

de HH.	D. VERBIEST,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE. **D. VERBIEST.**